

mangfoldige Gange — saa synes jeg, der er i det mindste nogen Grund til ogsaa at fremdrage Eksempel paa, hvad nu Grev A. og en Baron B. ifølge Skattereformen faa ved Statsgaver og Statsforæring. Men selv bortset derfra, saa har det ærede Medlem sidst af alle nogen som helst Adkomst eller Ret til at kritisere netop dette Eksempel, fordi han er den, der for allerførste Gang har fremdraget denne Grev A. som Eksempel og har foretaget Beregninger over Skattelovens Virkninger netop for hans Vedkommende. Og jeg tør ogsaa nok endda sige, at han ved disse Beregninger sætter en Rekord for alle sine baade tidligere og efterfølgende Beregninger over Skattereformens Virkninger. Han kom nemlig, som bekendt, den Gang her i Folketinget til det overraskende Resultat, at Greven vilde tjene 20,000 Kr. aarlig ved Skattereformen, altsaa ikke tabe noget, men tjene 20,000 Kr. Da han blev gjort opmærksom paa, at det dog nok var lidt for højt, regnede det ærede Medlem om igen, og var saa ogsaa saa naadig at slaa 15,500 Kr. af paa de 20,000 Kr., saaledes at han nedsatte Gevinsten til 4,500 Kr. Men endda var det jo en ret pæn og anstændig Gave af Statskassen, selv for en Greve, som jeg mener, at heller ikke han burde rynke paa Næsen eller kimse ad. Det daværende Medlem for Odense (Scavenius) oplyste imidlertid samme Gang, at Greven vilde tabe 4 eller 5,000 Kr. ved denne Lov, men nu har det jo vist sig, at han vilde tabe endnu meget mere.

Inden jeg slutter med disse Bemærkninger, vil jeg dog lige gøre et Par Bemærkninger med Hensyn til, hvad der er sagt, at denne Reform af Skattelovene, som nu foreligger, skulde skyde Toldreformen længere ud i Fremtiden eller langt ud i Fremtiden, altsaa være en Sten eller Hindring for Toldreformens Gennemførelse. Jeg skal hverken komme ind paa, hvornaar Forbindelsen er hugget over, eller hvorved den er hugget over. Men jeg vil sige, at saaledes som Reformen foreligger i Dag, formaar jeg ikke at indse, at den kan være hverken en Sten eller en Hindring for Toldreformens Gennemførelse. Det kunde man med meget større Ret sige om Reformen, saaledes som den forelaa i Fjor, thi saaledes som det ærede Medlem selv meget skarpt fremhævede, naar man tog, jeg tror, 1,600,000 Kr. ud af de Indtægter, der indkom i Statskassen gennem de indirekte Skatter og forbrugte dem til at afløse de direkte Skatter med, saa var det en Sten og en Hindring, saa manglede

de Penge i alt Fald. Saaledes forelaa Skattelovene i Fjor. Men i Aar er der dog skaffet Balance, og jeg tror i Mod sætning til det ærede Medlem efter mit Kendskab til Ejendomspriserne ude paa Landet, at de nu ansatte, direkte Skatter snarere ville give mere Indtægt til Statskassen, end de ere beregnede til. Jeg tror, at Vurderingen af vore Landejendomme vil gennemgaende blive højere end af Skattekommissionen beregnet. Men i hvert Fald er der dog saa omtrent skaffet Balance, hvilket jo langt fra var Tilfældet i Fjor. Derfor kan jeg som sagt ikke indse, at Skattelovene ere en Sten og en Hindring for Toldreformen, som jeg for øvrigt ønsker lige saa meget og lige saa gerne som det ærede Medlem, da jeg altid har indrømmet, at de indirekte Skatter ere mindst lige saa uretfærdige som de direkte.

Med Hensyn til Skattereformen som Helhed skal jeg bare sige, at jeg med Glæde kan stemme for den, jeg tror ikke, det kan bestrides, at det Grundlag, hvorpaa vore ny, direkte Skatter komme til at hvile, er langt mere retfærdigt, fordeler Skattebyrderne langt ligeliger i Forhold til Skatteevnen end det Grundlag, hvorpaa de gamle, forældede og uretfærdige Grundskatter hvilede. Derfor vil jeg som sagt stemme for Skattereformen med virkelig Glæde, og jeg vil haabe og tro, at naar nu dette 6 Dage lange og store Hovedslag er forbi, saa er dermed ogsaa den sidste puniske Krig om disse Skattelove endt med det samme. De Smaating, der komme efter, antager jeg ikke, kunne volde saa lange og stærke Debatter som dem, vi have haft i disse 6 Dage. Jeg vil slutte med at ønske baade Regeringen og de Udvalg, som have draget det store Læs af det Arbejde, som der have været ved disse Skattelove, til Lykke med, at der nu endelig er en rimelig Udsigt til, at vi faa disse saa fortærskede Skattelovforslag, kan jeg godt sige, lykkelig og vel førte til Ende og gjorde til Love.

Formanden: Jeg beder ærede Talere saa energisk som muligt medvirke til, at Forhandlingerne om de foreliggende Lovforslag kunne afsluttes i Aften.

Jessen: Jeg vil begynde med at udtale min Glæde over de gode Udsigter, der er til at faa Skattelovene gennemførte i den Skikkelse, hvori de foreligger, hvorfor jeg kan give dem min fulde Tilslutning, omend der er enkelte Punkter,